

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 982/2025
02.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Николе Караичића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву Кж1. 73/24 од 25.11.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж3-1/25 од 18.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Николе Караичића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву Кж1. 73/24 од 25.11.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж3-1/25 од 18.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1. 73/24 од 25.11.2024. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Краљеву и пресуда Основног суда у Краљеву 50К.бр. 159/23 од 17.05.2024. године преиначена тако што је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж3-1/25 од 18.03.2025. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца и пресуда Вишег суда у Краљеву Кж1. 73/24 од 25.11.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Никола Караичић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту

законитости и побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање Вишем суду у Краљеву.

Врховни суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и поступку пред апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева одређује повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и као незаконит доказ означава решење Основног суда у Краљеву НП.бр. 437/20 од 23.12.2020. године. Међутим, наводи захтева браниоца окривљеног не садрже објашњење у чему се конкретно састоји незаконитост наведеног доказа - решења, осим што наведени доказ третира као законит доказ.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у наведеном делу нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева одређење повреде због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Поред изнетог, бранилац окривљеног образлажући повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истиче и да је у пресуди наведено да су докази прочитани на претресу уз сагласност странака, а што није тачно, те да одбрана није питана да се о томе изјасни, а да јесте никада се не би сагласила са читањем исказа полицијског службеника ББ, имајући у виду да је још у првостепеном поступку иницијална незаконитост наведеног доказа.

На описани начин, по ставу овог суда, бранилац у наведеном делу само формално нумерише повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која је законом

дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, док у суштини указује на повреду закона везану за начин извођења доказа на главном претресу, односно повреду одредбе члана 406. став 1. тачка 2) ЗКП.

Међутим, повреда одредбе члана 406. став 1. тачка 2) ЗКП не представља законом дозвољен разлог због којег окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, због чега је Врховни суд захтев, у наведеном делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа - судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић